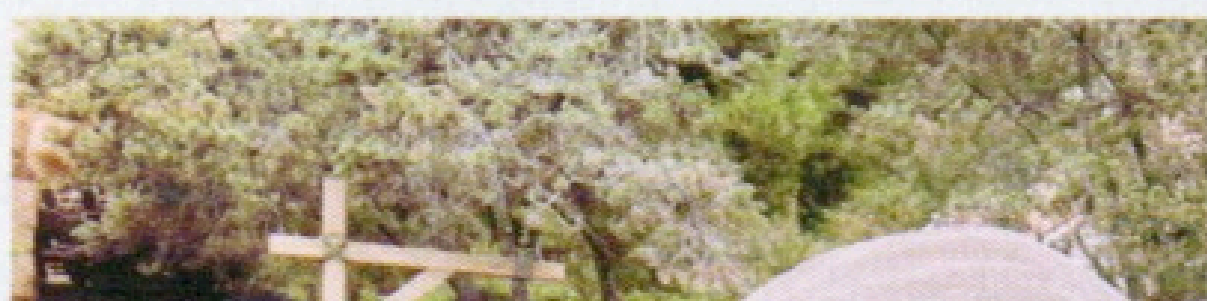
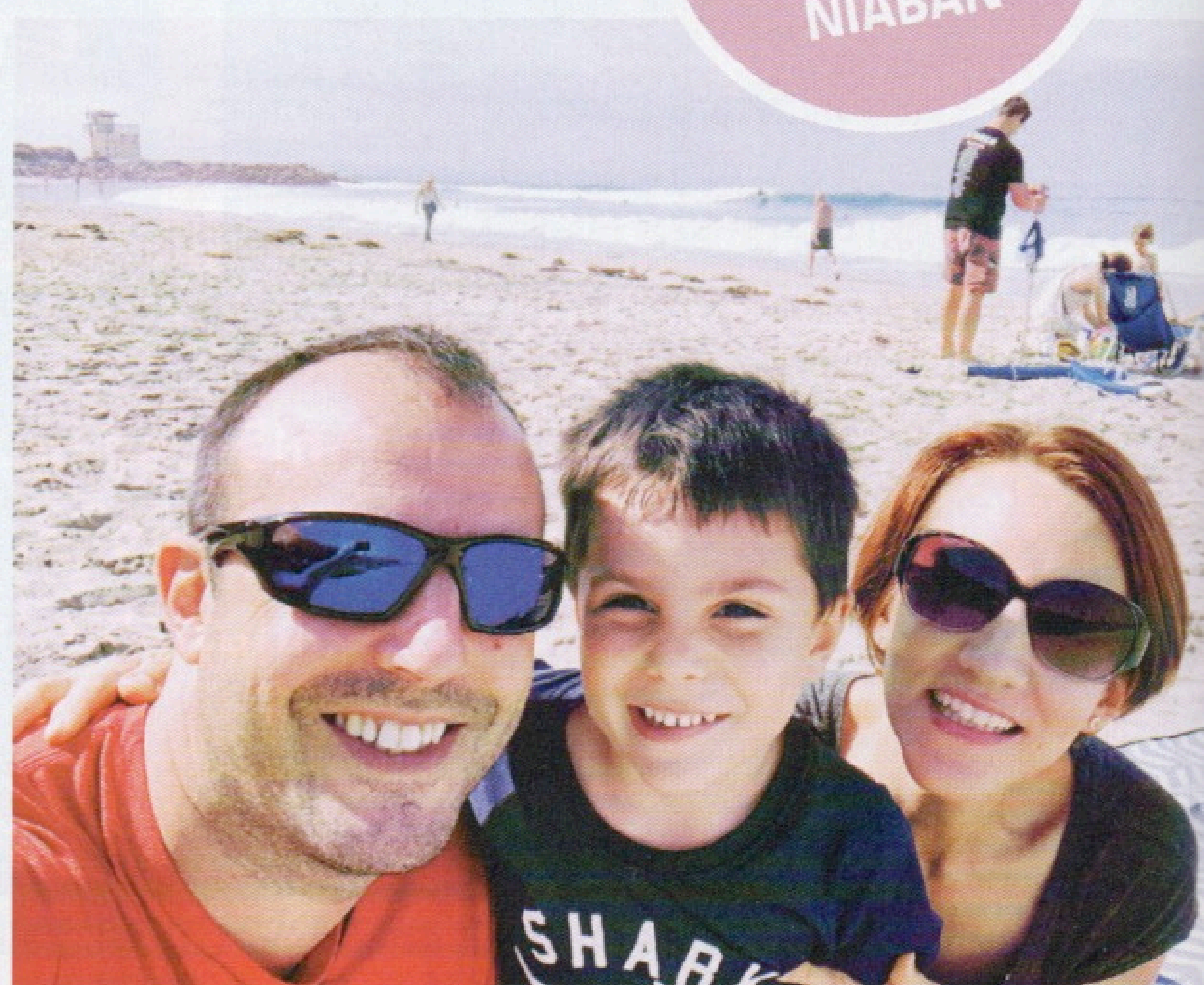

FELADOD MAGAD, HA A PÁROD MUNKÁJÁHOZ ALKALMAZKODSZ?

ÁGIÉK
4 ÉVE ÉLNEK
KALIFOR-
NIÁBAN

Szabad vagy, jól menő karriered van. Aztán beleszeretsz egy pasiba, és újra kell tervezned az életed. És nemcsak azért, mert családot alapítottok, hanem mert a szerelmed munkája külföldre kötött, és egy új országban kell berendezkedned. Hogy csináld, hogy ne vessz el a képletből te sem?

Ajogász végzettségű dr. Darida Ágnes (39) tíz éve még az egyik nagy kozmetikai cég sikeres PR-szakembere volt Budapesten. Ma a férje és a család menedzsere Kaliforniában. Gábor ugyanis egy nemzetközileg elismert vívóedző, így az ő munkája külföldre köti. „Korábban az életem tervezhetőbb, kiszámíthatóbb volt, de mióta együtt vagyunk, csak a változás állandó” – nevet Ági. Amikor 9 éve összejöttek Gáborral, hamar kiderült számára, hogy ha komolyra fordulnak a dolgok köztük, neki is külföldi életre kell berendezkednie. Párja speciális szakmai tudását évek óta más országban kamatoztatta, szerelmük kezdetén éppen Londonban.

„HA A FÉRJEM FELADNÁ A KÜLFÖLDI SZAKMAI SIKEREIT A KEDVÜNKÉRT, AKKOR BOLDOGTALAN LENNE.”

→ A férjem menedzsere lettem

„Először távkapcsolatban éltünk, aztán Gábort a következő megbízása Bonnba szólította, és oda már együtt költöztünk.” Ági nagyon jól beszél angolul, németül, olaszul, így nem okozott neki gondot, hogy a párja szerződéseit, a jogi dolgokat intézze. „Így állt össze a csapatunk: Gábor edzőként sikeres, én pedig segítek neki tárgyalni, képviselni az érdekeit.”

Egy évvel a Németországba költözésük után kinn megszületett a kisfiuk, Dávid. Ági babázott, ismerkedett az anyasággal. Aztán a férje újabb jó szakmai lehetőséget kapott, ami sokkal meszebbre, Kaliforniába szólította őket. „Eladtuk a cuccainkat, és újra csomagoltunk. Három bőrönddel szálltunk le a repülőről az akkor két és fél éves kisfunkkal. Mindent előről kezdtünk.”

→ Kellettek a saját sikerek is

„Kaliforniába érve rengeteg feladatom lett, mindent azonnal kellett megoldanom, és felépítenünk egy új életet. Jobbára az én dolgom volt, mert Gábor hétköznapi 21 óráig edzést tart, és havi 10-15 napot versenyekre utazik a tanítványaival. Szabadnapja havi 1-2 van. Amíg nem épültek ki a kapcsolataink, segítséget sem nagyon tudtam kintől kérni, miközben a kisfiam is sok elfoglaltságot jelentett, és igyekeztem megadni neki mindent.” Egy idő után Ági kezdett más kihívásokra és sikerélményekre is vágyani. Nemcsak a problémamegoldásokra, ügyintézésre, szerződések böngészésére, hanem hogy az éveken át parkoló pályára tett saját karrierjére is jusson idő. „Nem akartam csak háztartásbeli lenni.

Nemzetközileg elismert coachképesítést szereztem angol nyelven, és ma az egyéni coaching mellett online kurzusokat is tartok nőknek, hogy megtalálják valódi önmagukat, belső erejüket. Azóta lett teljes az életem.”

→ Így lettünk erős csapat

Hogy hogyan éli meg Ági, hogy a férje szakmája határozza meg az életüket, és sohasem tudhatják, hogy hová fognak költözni legközelebb, ha kapnak egy jobb ajánlatot? Hol kell megint nulláról kezdeni, lakást bérelni, berendezkedni, beleásnia

magát a helyi jogszabályokba, iskolát keresni a kisfiuknak? „Sohasem éreztem úgy, hogy feláldoztam volna a karrieremet vagy önmagam Gáborért. Oké, néha eszembe jut, mi lenne, ha más foglalkozása lenne, és nyugodtabb, kiszámíthatóbb életet élhetnénk, hazaköltözhethetnénk, de őt a legjobb edzők között tartják számon Amerikában is, és tudom, hogy ha ezt feladná a kedvünkért, akkor boldogtalan lenne. Ő versenyző típus, ezt szereti, én pedig büszke vagyok rá.”

„GÁBORRAL MAXIMÁLISAN EGYMÁSRA VAGYUNK UTALVA, ÉS ERŐS A SZÖVETSÉGÜNK”

Ági hozzáteszi, hogy az ő jelenlegi szakmájában az is jó, hogy bárhová is hívják majd Gábort edzőnek, neki nem kell feladnia és újraépítenie a karrierjét, vagy újra háztartásbelinek lennie, mert online bárhonnán tud coacholni.

Azért sem bánja, hogy így alakult az életük, mert a kiköltözéssel járó próbatételekből profitált. „Sokkal rugalmasabb lettem. El tudom fogadni, hogy nincsenek kész megoldások, mindig az adott helyzetre reagálok. Szeretem, hogy új embereket és kultúrákat ismertem meg, nyitottabb lettem. Gáborral maximálisan egymásra vagyunk utalva, és nagyon erős a szövetségünk. Nagyrészt ennek az életformának köszönhető az is, hogy a kisfiammal is ennyire szoros a kapcsolatom. Nekem nincs állandó nagymamai segítségem, a legtöbb mindenre egyedül voltam és vagyok, de így szoktam meg. A nehézségek erőt és bátorságot adtak. Ma már nem esem kétségbe, bármilyen helyzet is adódjon. Büszke vagyok magunkra és arra, hogy ketten mindent meg tudunk oldani.”